

รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่*

STUDENT CARE AND SUPPORT SYSTEM MANAGEMENT MODEL TO PROMOTE THE QUALITY OF STUDENTS IN RAJAPRAJANUGROH 37 SCHOOL, KRABI

ศักดิ์ชัย สุวรรณคช*, อนันต์ ประสาน, พร้อมพิไล บัวสุวรรณ

Sakchai Suwankhot*, Anotai Prasan, Prompillai Buasuwan

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏนครศรีธรรมราช นครศรีธรรมราช ประเทศไทย

Graduate School, Nakhon Si Thammarat Rajabhat University, Nakhon Si Thammarat, Thailand

*Corresponding author E-mail: sakchai92786@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน 2) พัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และ 3) ตรวจสอบรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เป็นการวิจัยแบบผสมผสาน เก็บข้อมูลเชิงปริมาณจากผู้ที่เกี่ยวข้องกับการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 110 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง และเก็บข้อมูลเชิงคุณภาพจากผู้ทรงคุณวุฒิและผู้เชี่ยวชาญเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน จำนวน 18 คน โดยการเลือกแบบเจาะจง เป็นผู้บริหารสถานศึกษา ผู้บริหารการศึกษา และนักวิชาการที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 3 - 5 ปี เครื่องมือวิจัย ได้แก่ แบบสอบถาม แบบสัมภาษณ์ และแบบสัมภาษณ์ผู้เชี่ยวชาญ วิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณโดยใช้ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพโดยการวิเคราะห์เนื้อหา ผลการวิจัยพบว่า 1) สภาพปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.68$, $\sigma = 0.63$) สภาพปัญหาโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.55$) ปัญหาที่พบ ได้แก่ การบริหารจัดการไม่เป็นระบบ ครูและบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจและขาดทักษะในการดำเนินงาน ขาดการมีส่วนร่วม สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม 2) ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 2.1) แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ 2.2) วัตถุประสงค์ 2.3) ระบบงานและกลไก 2.4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 2.5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ และ 3) ผลการตรวจสอบรูปแบบ โดยภาพรวม พบว่า มีความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: รูปแบบการบริหาร, ระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน, การส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน

Abstract

The objectives of this research are: 1) Research to study the current conditions and problems in managing the student care system 2) Develop a management model for the student care and support system and 3) Examine the management model of the student care and support system It was a mixed methods research, collecting quantitative data from 110 people involved

in the operation of the student support system, which were purposive selection. Qualitative data were collected from 18 experts and experts related to the administration of student support systems, which were purposive selection. including school administrators, educational administrators, and academics with at least 3 - 5 years of experience. Research tools include questionnaires, interviews, and expert-based seminars. Quantitative data were analyzed using percentages, means, and standard deviations and qualitative data analysis by content analysis. The research results concluded that: 1) Overall current condition is at a high level. ($\mu = 3.68$, $\sigma = 0.63$) The overall problem situation is at the highest level. ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.55$) Problems found include unsystematic management, teachers and personnel lacking knowledge and understanding and skills in carrying out work. They lack participation, media, materials and technology are inadequate and inappropriate. 2) Development of the student care and support system to promote the quality of students in Rajaprajanugroh 37 School, Krabi, consisting of 5 main components: 2.1) concepts, theories, and principles. 2.2) objectives. 2.3) work systems and mechanisms. 2.4) guidelines for evaluating the format and 2.5) conditions for using the model. And 3) The results of the overall examination of the model were found to be feasible and useful at the highest level.

Keywords: Management Model, Student Care and Support System, Student Quality Promotion

บทนำ

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 แสดงเจตนารมณ์ในการยกระดับการศึกษาของประชาชนให้สูงขึ้น โดยกำหนดสิทธิและโอกาสเสมอกันในการรับการศึกษาขั้นพื้นฐาน ไม่น้อยกว่า 12 ปีที่รัฐต้องจัดให้อย่างทั่วถึงและมีคุณภาพโดยไม่เก็บค่าใช้จ่าย รวมทั้งการจัดการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางร่างกาย จิตใจ สติปัญญา อารมณ์ สังคม การสื่อสาร และการเรียนรู้หรือมีร่างกายพิการหรือทุพพลภาพหรือบุคคลซึ่งไม่สามารถพึ่งตนเองได้หรือไม่มีผู้ดูแลหรือด้อยโอกาส ต้องจัดให้บุคคลดังกล่าวมีสิทธิและโอกาสได้รับการศึกษาขั้นพื้นฐานเป็นพิเศษ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2553) นอกจากนี้ ยังได้กำหนดจุดหมายและหลักการจัดการศึกษาต้องเป็นไปเพื่อพัฒนาคนไทยให้เป็นมนุษย์ที่สมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ สติปัญญา ความรู้และคุณธรรม มีจริยธรรม และวัฒนธรรมในการดำเนินชีวิตสามารถอยู่ร่วมกับผู้อื่นได้อย่างมีความสุข และแนวการจัดการศึกษาให้ยึดหลักว่าทุกคนมีความสามารถเรียนรู้และพัฒนาตนเองได้และถือว่าผู้เรียนสำคัญที่สุด ในการจัดการศึกษาต้องเน้นความรู้ คุณธรรม มีทักษะในการประกอบอาชีพ และการดำรงชีวิตอย่างมีความสุข (กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์, 2550)

จากการศึกษาสถานการณ์เด็กและเยาวชนไทยของ สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา ได้วิเคราะห์สภาพปัญหาเด็กและเยาวชนไทย พบว่า เด็กและเยาวชนรับเอารายธรรมตะวันตกและค่านิยมตามประเทศที่พัฒนาแล้ว มีค่านิยมการบริโภคไม่เหมาะสม ฟุ้งเฟ้อฟุ่มเฟือย เด็กมีปัญหาหนีเรียน ดัดเกม การพนัน เสพเหล้า บุหรี่ ยาเสพติด ทะเลาะวิวาท มีเพศสัมพันธ์ก่อนวัยอันควร ส่งผลกระทบต่อ การดำรงชีวิตและการศึกษา ส่วนผลกระทบในด้านนักเรียนนั้น จากข้อมูลผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณธรรม จริยธรรม ลดลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560) สอดคล้องกับ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ได้วิเคราะห์สถานการณ์สภาพปัญหานักเรียนพบว่า นักเรียนประสบกับปัญหาด้านการเรียน พฤติกรรมไม่เหมาะสม ปัญหาครอบครัว เศรษฐกิจ สังคม และความไม่ปลอดภัย มีแนวโน้มเพิ่มขึ้น นักเรียนขาดทักษะการดำรงชีวิตที่ดี ขาดทักษะอาชีพ สะท้อนให้เห็นปัญหา

ของการบริหารการศึกษา ความร่วมมือระหว่างโรงเรียนกับผู้ปกครอง และชุมชนอย่างเห็นได้ชัด (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2559) นอกจากนี้ สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานจึงได้กำหนดนโยบายให้ทุกสถานศึกษาในสังกัดนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนไปใช้ในทุกโรงเรียน โดยการดำเนินงานจะต้องได้รับความร่วมมือจากทุกฝ่ายทั้งครู พ่อ แม่ ผู้ปกครอง และบุคลากรที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้นักเรียนทุกคนจะต้องได้รับการดูแล ช่วยเหลือ พิทักษ์ปกป้อง ค้ำครองอย่างรอบด้าน ด้วยกระบวนการที่ถูกต้อง เหมาะสม และนักเรียนได้รับการพัฒนาในทุกมิติเพื่อให้เป็นคนดี มีความสุข มีความปลอดภัย สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างมีความสุข (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563)

โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ เป็นสถานศึกษาประเภทอยู่ประจำ สังกัดสำนักบริหารงานการศึกษาพิเศษ มีภารกิจในการจัดการศึกษาสำหรับเด็กด้อยโอกาสทางการศึกษา 10 ประเภท ได้แก่ เด็กยากจน เด็กที่มีปัญหาเกี่ยวกับยาเสพติด เด็กถูกทอดทิ้ง เด็กถูกทำร้ายทารุณ เด็กที่ได้รับผลกระทบจากโรคเอดส์หรือโรคติดต่อร้ายแรงที่สังคมรังเกียจ เด็กในชนกลุ่มน้อย เด็กเร่ร่อน เด็กถูกบังคับให้ขายแรงงาน หรือแรงงานเด็ก เด็กที่อยู่ในธุรกิจทางเพศหรือโสเภณีเด็ก เด็กในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน ตั้งแต่ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ถึงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 จากรายงานผลการพัฒนาผู้เรียนด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิต ซึ่งในช่วงระยะ 2 ปีการศึกษาที่ผ่านมา พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะการดำรงชีวิตยังไม่บรรลุตามเป้าหมายที่โรงเรียนกำหนด โดยผลการพัฒนาผู้เรียนปีการศึกษา 2563 ในภาพรวม ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 48.11 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไปร้อยละ 45.81 และด้านทักษะการดำรงชีวิตมีผลการประเมินผ่านร้อยละ 53.47 (โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่, 2563) และปีการศึกษา 2564 ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนทั้ง 8 กลุ่มสาระมีค่าเฉลี่ยร้อยละ 41.19 ด้านคุณลักษณะอันพึงประสงค์ มีผลการประเมินระดับดีขึ้นไปร้อยละ 50.41 และด้านทักษะการดำรงชีวิต มีผลการประเมินผ่านร้อยละ 42.79 (โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่, 2564) ถึงแม้ว่าโรงเรียนได้นำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้ในการบริหารจัดการเพื่อแก้ไขปัญหาและพัฒนาผู้เรียนก็ตาม แต่พบว่า การดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังขาดระบบที่ชัดเจน ขาดการมีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้อง ครูและบุคลากรขาดความรู้ ทักษะ และเทคนิควิธีการช่วยเหลือนักเรียนอย่างแท้จริง งบประมาณ สื่อ เทคโนโลยีที่ใช้เพื่อการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนยังไม่เพียงพอและมีความเหมาะสม การดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนขาดความต่อเนื่อง การติดตามประเมินผลการดำเนินงานยังไม่มีผลชัดเจน (อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ, 2559)

จากสภาพปัญหาดังกล่าว จะเห็นได้ว่าการนำระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนมาใช้ในการบริหารจัดการมีความสำคัญเป็นอย่างยิ่งในการส่งเสริม พัฒนา และแก้ปัญหาแก่ผู้เรียน ถ้าไม่รีบดำเนินการแก้ไขจะส่งผลให้ผู้เรียนไม่ได้รับการพัฒนาที่เหมาะสมกับศักยภาพที่แท้จริง ทำให้ผู้เรียนหลุดออกจากระบบการศึกษา และเสี่ยงต่อการเกิดปัญหาพฤติกรรมไม่พึงประสงค์มากขึ้น ส่งผลกระทบโดยรวมต่อการจัดการศึกษาของประเทศได้ในอนาคต ผู้วิจัยในฐานะผู้บริหารสถานศึกษามีหน้าที่โดยตรงในการแก้ไขปัญหา จึงคิดหาวิธีการพัฒนาระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อให้ได้รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ส่งผลต่อคุณภาพผู้เรียนและเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

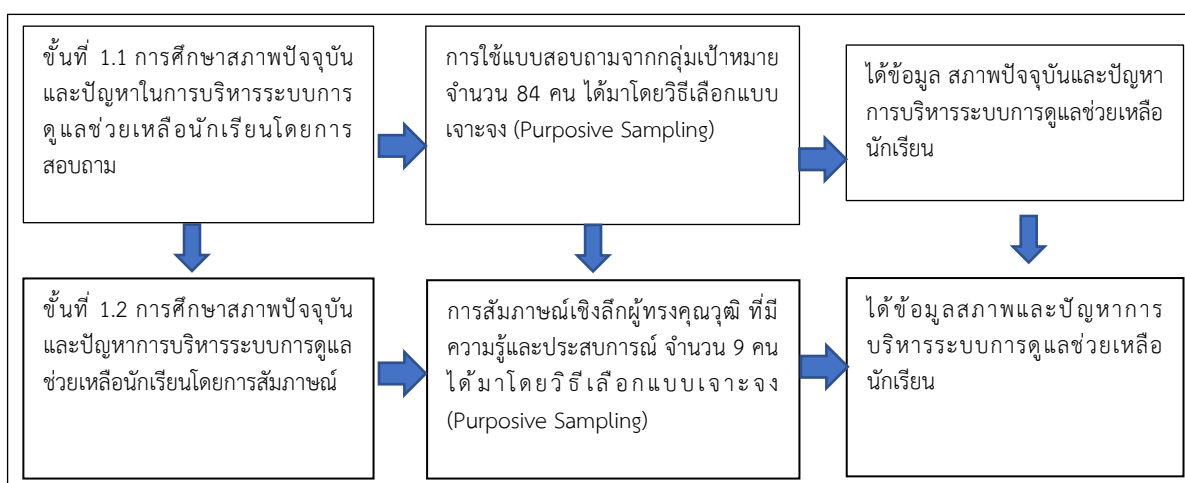
1. เพื่อศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่
2. เพื่อพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

3. เพื่อตรวจสอบรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

วิธีดำเนินการวิจัย

รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดำเนินการตามขั้นตอน ดังนี้

ขั้นตอนที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังภาพที่ 1

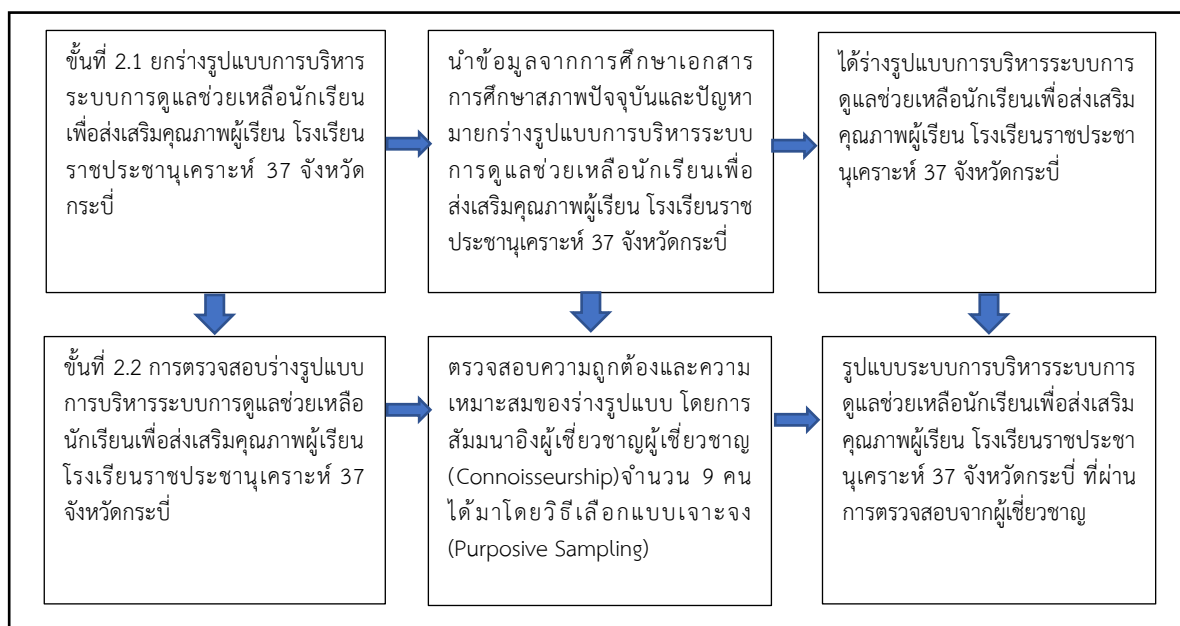

ภาพที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

จากภาพที่ 1 การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบ่งออกเป็น 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้ 1) สอบถามผู้เกี่ยวข้อง กลุ่มเป้าหมาย จำนวน 84 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม มี 3 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไป เป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) ตอนที่ 2 ข้อมูลความคิดเห็นเกี่ยวกับสภาพปัจจุบันและปัญหา เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) และ ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะเพิ่มเติม หาคุณภาพของแบบสอบถามโดยการหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับจากการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (α -Coefficient) ของครอนบาค มีค่าเท่ากับ 0.92 เก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มเป้าหมายและเก็บรวบรวมด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาร้อยละ (Percentage) ข้อมูลตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และ ข้อมูลตอนที่ 3 วิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และ 2) สัมภาษณ์เชิงลึกผู้ทรงคุณวุฒิ ผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาที่มีประสบการณ์ไม่น้อยกว่า 5 ปี โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน เครื่องมือการวิจัย ได้แก่ แบบสัมภาษณ์เชิงลึกกึ่งโครงสร้าง (Semi-Structured Interview) การสร้างและหาคุณภาพเครื่องมือวิจัยผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อนำไปสร้างและกำหนดประเด็นในการสัมภาษณ์ นำร่างแบบสัมภาษณ์ให้อาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข เก็บข้อมูลโดยผู้วิจัยประสานและนัดวันเวลาเพื่อสัมภาษณ์ วิเคราะห์ข้อมูลโดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis)

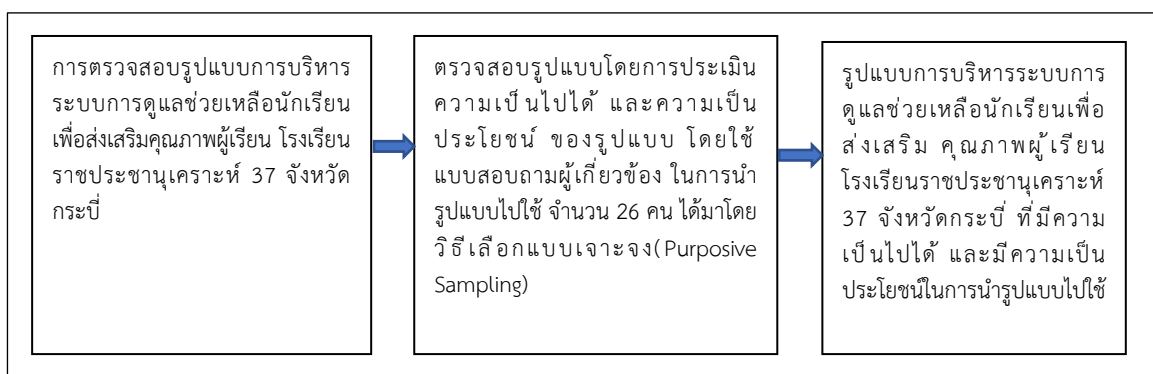
ขั้นตอนที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

จากภาพที่ 2 การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน แบ่งเป็น 2 ขั้นตอนย่อย ดังนี้
1) ยกร่างรูปแบบ โดยนำผลการวิเคราะห์เอกสารและข้อมูลจากขั้นตอนที่ 1 มายกร่างรูปแบบ และ 2) ตรวจสอบร่างรูปแบบโดยการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสมของรูปแบบ กลุ่มผู้ให้ข้อมูล ได้แก่ ผู้เชี่ยวชาญที่มีความรู้และมีประสบการณ์ โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จำนวน 9 คน เป็นผู้ที่มีประสบการณ์ในการปฏิบัติงานไม่น้อยกว่า 3 ปี แบ่งเป็น 3 กลุ่ม ดังนี้ กลุ่มที่ 1 ผู้เชี่ยวชาญด้านนโยบาย จำนวน 3 คน กลุ่มที่ 2 ผู้เชี่ยวชาญด้านวิชาการ จำนวน 2 คน และกลุ่มที่ 3 ผู้เชี่ยวชาญด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แบบบันทึกประเด็นการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ (Connoisseurship) การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือวิจัยผู้วิจัยศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องเพื่อนำไปสร้างและกำหนดประเด็นการพิจารณาในการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญ จากนั้นนำร่างแบบบันทึกประเด็นการสัมมนาอิงผู้เชี่ยวชาญที่สร้างเสร็จแล้วให้อาจารย์ที่ปรึกษาให้ข้อเสนอแนะและปรับปรุงแก้ไข การเก็บรวบรวมข้อมูลผู้วิจัยประสาน กำหนดวัน เวลา การสัมมนาผู้เชี่ยวชาญ

ขั้นตอนที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ดังภาพที่ 3

ภาพที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

จากภาพที่ 3 การตรวจสอบรูปแบบ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 26 คน โดยเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบ่งเป็น 2 ตอน ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check list) และ ตอนที่ 2 ความคิดเห็นด้านความเป็นไปได้และด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบ เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ (Rating Scale) หาคุณภาพของแบบสอบถามด้วยการหาความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) มีค่าอยู่ระหว่าง 0.60 - 1.00 การเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยแจกแบบสอบถามแก่กลุ่มตัวอย่าง และเก็บรวบรวมด้วยตนเอง การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลตอนที่ 1 วิเคราะห์โดยการแจกแจงความถี่ (Frequency) และหาค่าร้อยละ (Percentage) และ ข้อมูลตอนที่ 2 วิเคราะห์โดยหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต (Arithmetic Mean) และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

ผลการวิจัย

รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีผลการวิจัย ดังนี้

1. ผลการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีผลการวิจัย ดังตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ย (μ) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (σ) และระดับการปฏิบัติของสภาพปัจจุบันและปัญหาเกี่ยวกับการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน ในภาพรวม

รายการ	ระดับการปฏิบัติ					
	สภาพปัจจุบัน			สภาพปัญหา		
	(μ)	(σ)	แปลผล	(μ)	(σ)	แปลผล
1. ด้านปัจจัยนำเข้า	3.43	0.61	มาก	4.59	0.54	มากที่สุด
2. ด้านกระบวนการดำเนินงาน	3.67	0.55	มาก	4.59	0.54	มากที่สุด
3. ด้านผลผลิต	3.80	0.80	มาก	4.73	0.55	มากที่สุด
4. ด้านผลกระทบ	3.82	0.57	มาก	4.63	0.58	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	3.68	0.63	มาก	4.64	0.55	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 พบว่า สภาพปัจจุบัน ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\mu = 3.68$, $\sigma = 0.63$)

เมื่อพิจารณารายด้านด้าน พบว่า ด้านผลกระทบมีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 3.82$, $\sigma = 0.57$) รองลงมา คือ ด้านผลผลิต ($\mu = 3.80$, $\sigma = 0.80$) และด้านกระบวนการดำเนินงาน ($\mu = 3.67$, $\sigma = 0.55$) ตามลำดับ

สภาพปัญหา ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และระดับการปฏิบัติ การบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.64$, $\sigma = 0.55$) เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านผลผลิต มีค่าเฉลี่ยมากที่สุด ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.55$) รองลงมา คือ ด้านผลกระทบ ($\mu = 4.63$, $\sigma = 0.58$) ด้านปัจจัยนำเข้าและด้านกระบวนการดำเนินงาน ($\mu = 4.59$, $\sigma = 0.54$) ตามลำดับ

2. ผลการพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก คือ 1) แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ โดยมีรายละเอียด ดังนี้ องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ใช้หลักการบริหารเชิงระบบ หลักการดำเนินงาน ในด้านการป้องกัน การแก้ไขปัญหา และการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน และหลักการมีส่วนร่วม องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และทักษะในการดำรงชีวิต องค์ประกอบที่ 3 ระบบและกลไก ประกอบด้วย 4 ด้าน ได้แก่ ด้านปัจจัยนำเข้า ได้แก่ 1) บุคลากร 2) งบประมาณ 3) สื่อ บริการ และเทคโนโลยี และ 4) การบริหารจัดการ ด้านกระบวนการ ประกอบด้วย 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองผู้เรียน 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน 4) การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 5) การประเมินผลการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน และ 6) การส่งต่อผู้เรียน ด้านผลผลิต ประกอบด้วย 1) ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 2) คุณลักษณะอันพึงประสงค์ และ 3) ทักษะการดำรงชีวิต และด้านผลกระทบ ประกอบด้วย 1) การบริหารจัดการ 2) การจัดการเรียนการสอน และ 3) คุณภาพผู้เรียน และ องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ โดยการประเมินด้านความถูกต้อง ด้านความเหมาะสม ความเป็นไปได้ ความเป็นประโยชน์ องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ผู้บริหารและครูมีความรู้และเข้าใจเกี่ยวกับการดำเนินงานตามระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนอย่างแท้จริง จัดโครงสร้างการบริหารที่ชัดเจน สนับสนุนปัจจัยนำเข้าอย่างเพียงพอและเหมาะสม และส่งเสริมการมีส่วนร่วมของผู้เกี่ยวข้องในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบโดยการประเมินด้านความเป็นไปได้และด้านความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีผลการวิจัย ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการประเมิน ระดับความเป็นไปได้และระดับความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน ในภาพรวม

รายการ	ผลการประเมิน					
	ความเป็นไปได้			ความเป็นประโยชน์		
	μ	σ	แปลผล	μ	σ	แปลผล
องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ	4.87	0.63	มากที่สุด	4.88	0.73	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์	4.81	0.69	มากที่สุด	4.84	0.55	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก	4.88	0.72	มากที่สุด	4.92	0.67	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 4 แนวการประเมินรูปแบบ	4.58	0.60	มากที่สุด	4.55	0.59	มากที่สุด
องค์ประกอบที่ 5 เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้	4.51	0.60	มากที่สุด	4.65	0.68	มากที่สุด
รวมเฉลี่ย	4.73	0.65	มากที่สุด	4.77	0.64	มากที่สุด

จากตารางที่ 2 พบว่า ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และผลการประเมินระดับความเป็นไปได้ของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน ในภาพรวม มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.73$, $\sigma = 0.65$) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไก มีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.88$, $\sigma = 0.72$) รองลงมา คือ องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ($\mu = 4.87$, $\sigma = 0.63$) และองค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ ($\mu = 4.81$, $\sigma = 0.69$) ตามลำดับ

ระดับความเป็นประโยชน์ของรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน ในภาพรวมมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.77$, $\sigma = 0.64$) เมื่อพิจารณาเป็นรายองค์ประกอบ พบว่า องค์ประกอบที่ 3 ระบบงานและกลไกมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุด ($\mu = 4.92$, $\sigma = 0.67$) รองลงมา คือ องค์ประกอบที่ 1 แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ ($\mu = 4.88$, $\sigma = 0.73$) และองค์ประกอบที่ 2 วัตถุประสงค์ ($\mu = 4.84$, $\sigma = 0.55$) ตามลำดับ

อภิปรายผล

ผลการวิจัย เรื่อง รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีประเด็น ข้อค้นพบ และอภิปรายผล ดังนี้

1. จากการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน มีประเด็นและข้อค้นพบ อภิปรายผล ดังนี้ สภาพปัจจุบันการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ทั้งนี้ เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐานมีนโยบายที่ชัดเจนให้สถานศึกษาทุกแห่งในสังกัดดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน และสนับสนุนให้มีการดำเนินงานอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ส่วนสภาพปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน พบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ทั้งนี้ เนื่องจากโรงเรียนยังขาดการบริหารงานอย่างเป็นระบบ บุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจ และขาดทักษะในการดำเนินงาน รวมทั้งขาดการมีส่วนร่วมจากผู้เกี่ยวข้อง ซึ่งสอดคล้องกับ ศิริ โชคสกุล ได้ศึกษาการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ พบว่า สภาพปัจจุบันของการดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมาก สภาพที่ควรจะเป็นของการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (ศิริ โชคสกุล, 2559)

2. รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ 1) แนวคิด ทฤษฎีและหลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ เมื่อพิจารณารายละเอียดของแต่ละองค์ประกอบของรูปแบบ พบว่าองค์ประกอบที่ 3 คือ ระบบงานและกลไก มีรายละเอียดของการดำเนินงานตามหลักการบริหารเชิงระบบ 4 ด้านย่อย ได้แก่ 1) ด้านปัจจัยนำเข้า (Inputs) 2) ด้านกระบวนการ (Process) 3) ด้านผลผลิต (Output) และ 4) ด้านผลกระทบ (Impact) ทั้งนี้ ในการดำเนินงานใช้หลักการบริหารเชิงระบบ ซึ่งช่วยให้มีการดำเนินงานได้ชัดเจน สำหรับด้านกระบวนการ (Process) เป็นการดำเนินงาน 5 ขั้นตอน ประกอบด้วย การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล การคัดกรองผู้เรียน การป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน และการส่งต่อผู้เรียน โดยทุกสถานศึกษานำมาใช้อย่างแพร่หลาย แต่สำหรับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ได้คำนึงถึงหลักการดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนในด้านการป้องกัน การแก้ไขปัญหา และการส่งเสริมพัฒนาผู้เรียน การช่วยเหลือ พิทักษ์ ปกป้อง คัดกรองด้วยกระบวนการที่เหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนประเภทอยู่ประจำ ข้อค้นพบของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนที่ได้จากการศึกษาครั้งนี้ จึงมีขั้นตอนที่เพิ่มจาก

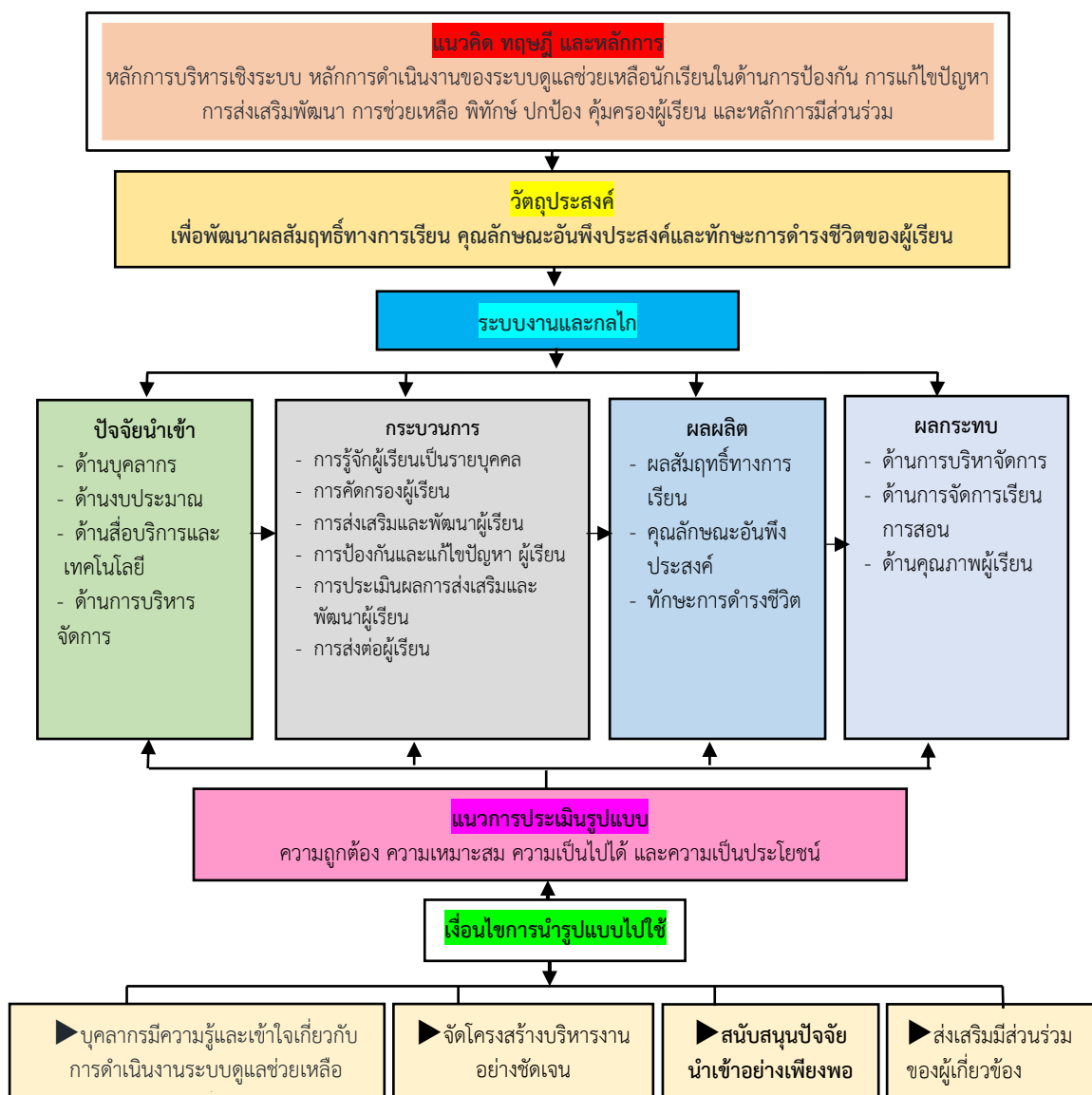

ทั่วไป คือ ขั้นตอนการประเมินการส่งเสริมและพัฒนา ดังนั้น รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียน เพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ จึงประกอบด้วย 6 ขั้นตอน คือ 1) การรู้จักผู้เรียนเป็นรายบุคคล 2) การคัดกรองผู้เรียน 3) การป้องกันและแก้ไขปัญหาผู้เรียน 4) การส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน 5) การประเมินการส่งเสริมและพัฒนาผู้เรียน และ 6) การส่งต่อผู้เรียน ทั้งนี้ ผลการตรวจสอบรูปแบบโดยผู้เชี่ยวชาญ พบว่า การกำหนดองค์ประกอบของรูปแบบ มีความถูกต้อง เหมาะสม และสามารถนำไปใช้ได้ ในสถานการณ์จริงของโรงเรียน สอดคล้องกับ สมปอง คงอ่อน ได้ศึกษาการบริหารตามแนวคิดเชิงระบบ ว่าโครงสร้างการบริหารเชิงระบบ ประกอบด้วย 4 ประการ คือ ปัจจัยนำเข้า (Input) กระบวนการ (Process) ผลผลิต (Output) และผลกระทบ (Impact) (สมปอง คงอ่อน, 2561) และสอดคล้องกับ สำนักงานศึกษาธิการจังหวัด ร้อยเอ็ด ศึกษาเรื่องการพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์การทดสอบทางการศึกษาระดับชาติด้านพื้นฐาน (O-NET) ของจังหวัดร้อยเอ็ด ได้สร้างรูปแบบจากศึกษาครั้งนี้ 5 องค์ประกอบ คือ 1) หลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวทางการประเมิน และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด, 2563)

3. ผลการตรวจสอบรูปแบบด้านความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ของการนำรูปแบบไปใช้ พบว่า ความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เนื่องจากผู้วิจัยได้ดำเนินการตามกระบวนการขั้นตอนการวิจัยโดยการศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา การยกร่างรูปแบบซึ่งนำข้อมูลจากการศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การศึกษาสภาพปัจจุบันและปัญหา ได้องค์ประกอบของรูปแบบที่ผ่านการตรวจสอบจากผู้เชี่ยวชาญ ก่อนนำรูปแบบไปให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไปใช้เพื่อประเมินความเป็นไปได้และความเป็นประโยชน์ ผลการประเมินจึงมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน เป็นไปตามหลักการบริหารเชิงระบบและหลักการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วม อีกทั้งกระบวนการขั้นตอนในการดำเนินงานระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ที่ได้จากการศึกษาค้นพบในครั้งนี้ทั้ง 6 ขั้นตอน จึงมีความเหมาะสมกับบริบทของโรงเรียนประเภทอยู่ประจำ มีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินงานอย่างชัดเจน ประกอบด้วย วิธีการ เครื่องมือ แหล่งข้อมูล และผู้รับผิดชอบ สามารถนำไปใช้ดำเนินการได้อย่างเป็นรูปธรรม สอดคล้องกับงานวิจัยของ มานัส เวียงวิเศษ ได้ศึกษาการพัฒนาแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึงประสงค์ ของนักเรียนโรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม ผลการวิจัยพบว่า ผลการประเมินความเป็นไปได้ ความเหมาะสมและความเป็นประโยชน์ของรูปแบบโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด (มานัส เวียงวิเศษ, 2564) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ นิตยา คະເນນิล และวโร เฟ่งสวส์ตี ได้ศึกษาการพัฒนาแบบกระบวนการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในโรงเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ พบว่า การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนเป็นการดำเนินงานอย่างเป็นระบบมีขั้นตอน มีครูที่ปรึกษาเป็นบุคลากรหลักในการดำเนินงานโดยการมีส่วนร่วมของบุคลากรทุกฝ่าย (นิตยา คະເນນิล และวโร เฟ่งสวส์ตี, 2559)

องค์ความรู้ใหม่

งานวิจัยนี้ พบว่า รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนโรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ 1) แนวคิด ทฤษฎีและหลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ ดังภาพที่ 4

ภาพที่ 4 รูปแบบการบริหารระบบการดูแลนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน
โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่

สรุปและข้อเสนอแนะ

จากการดำเนินการวิจัย เรื่องรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ มีข้อสรุป ดังนี้ 1) สภาพปัจจุบันและปัญหาการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน พบว่า สภาพปัจจุบันโดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ส่วนสภาพปัญหา ได้แก่ การบริหารจัดการไม่เป็นระบบ ครูและบุคลากรขาดความรู้ความเข้าใจและขาดทักษะในการดำเนินงาน ขาดการมีส่วนร่วมของผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง สื่อ วัสดุอุปกรณ์ และเทคโนโลยีไม่เพียงพอและไม่เหมาะสม 2) รูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่ ประกอบด้วย 5 องค์ประกอบหลัก ดังนี้ 1) แนวคิด ทฤษฎี และหลักการ 2) วัตถุประสงค์ 3) ระบบงานและกลไก 4) แนวการประเมินรูปแบบ และ 5) เงื่อนไขการนำรูปแบบไปใช้ 3) ผลการตรวจสอบรูปแบบ พบว่า มีความเป็นไปได้และมีความเป็นประโยชน์อยู่ในระดับมากที่สุดทุกด้าน โดยผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะใน

การนำผลการวิจัยไปใช้ ดังนี้ 1) ควรส่งเสริมให้มีการพัฒนาบุคลากรให้มีความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับการดำเนินงานของระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้วยวิธีการที่หลากหลาย 2) สนับสนุนการจัดสรรงบประมาณ สื่อ เทคโนโลยี อย่างเพียงพอและเหมาะสม 3) ส่งเสริมให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีส่วนร่วมในการดำเนินงาน 4) ให้มีการกำกับ ติดตาม การดำเนินงาน และประเมินผลการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป คือ 1) ควรมีการ ศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนของสำนักงาน คณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน 2) ควรมีการศึกษาวิจัยเกี่ยวกับรูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือ นักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียนในโรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ภูมิภาคอื่น ๆ และ 3) ควรมีการศึกษาปัจจัยที่ ส่งผลต่อความสำเร็จในการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนเพื่อส่งเสริมคุณภาพผู้เรียน

เอกสารอ้างอิง

- กระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์. (2550). พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550. กรุงเทพมหานคร: สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2553). หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551. (พิมพ์ครั้งที่ 3). กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์ชุมนุม สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย จำกัด.
- นิตยา คณะนิล และวาโร เฟ่งสวัสดิ์. (2559). การพัฒนารูปแบบการบริหารระบบการดูแลช่วยเหลือนักเรียนสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาบึงกาฬ. ใน วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาการบริหาร การศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร.
- มานัส เวียงวิเศษ. (2564). การพัฒนารูปแบบระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนด้านการส่งเสริมคุณลักษณะที่พึง ประสงค์ของนักเรียนโรงเรียนบัวหลวงวิทยาคม. ใน วิทยานิพนธ์ดุษฎีบัณฑิต สาขาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชธานี.
- โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่. (2563). รายงานประจำปีการศึกษา 2563 งานสารสนเทศกลุ่ม บริหารงานวิชาการ. กระบี่: โรงเรียนราชประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่.
- _____. (2564). รายงานประจำปีการศึกษา 2564 งานสารสนเทศกลุ่มบริหารงานวิชาการ. กระบี่: โรงเรียนราช ประชานุเคราะห์ 37 จังหวัดกระบี่.
- ศิริ โชคสกุล. (2559). การดำเนินงานระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนโรงเรียนรัตนโกสินทร์ 9 จังหวัดสมุทรปราการ. ใน วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยบูรพา.
- สมปอง คงอ่อน. (2561). การนำเสนอระบบการบริหารผลการปฏิบัติงานตามมาตรฐานของสำนักงานเขตพื้นที่ การศึกษาประถมศึกษา. ใน วิทยานิพนธ์หลักสูตรครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา. มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน. (2559). การพัฒนาระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียน. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- _____. (2563). นโยบายสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน ปีงบประมาณพ.ศ. 2563. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์สหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทย.
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 - 2579. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพมหานคร: สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
- สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด. (2563). การพัฒนารูปแบบการพัฒนาการจัดการเรียนรู้เพื่อยกผลสัมฤทธิ์ การทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้ขั้นพื้นฐาน (O-NET) ของจังหวัดร้อยเอ็ด. ร้อยเอ็ด: สำนักงาน ศึกษาธิการจังหวัดร้อยเอ็ด.

อภิสิทธิ์ รอดบำเรอ. (2559). รูปแบบการบริหารระบบดูแลช่วยเหลือนักเรียนในสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 6. วารสารวิจัยทางการศึกษา คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ, 10(2), 222-233.